04/02/2021

Μητρ. Πειραιώς: Η ιστορική αλήθεια και η παραχάραξη της ιστορίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς

Γράφει ο Μητροπολίτης Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Διακόσια χρόνια ἀπό τήν Ἐθνεγερσία-Ἡ ἱστορική ἀλήθεια καί ἡ παραχάραξή της.

Ἡ συμπλήρωσις 200 χρόνων ἀπό τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821 μᾶς φέρει ἀντιμετώπους μέ τήν ἱστορία ὄχι ἀσφαλῶς ὡς διανοητική ἐπεξεργασία καί προσέγγιση μέ ἰδεολογικό πρόσημο μιᾶς ἐμπαθοῦς ἰντελιγκέντσιας πού ρίχνει τά πάρθια βέλη της κατά τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας καί ἐπιδιώκει νά συσκοτίσει καί νά διαστρέψει τήν πραγματικότητα ἀλλά ὡς ἀλήθεια τῶν πραγμάτων. Δυστυχῶς γνωστοί ἰδεολογικοί χῶροι δέν διστάζουν νά παρασιωπήσουν τήν ἱστορική πραγματικότητα καί νά θυσιάσουν τήν ἱστορική ἀλήθεια στό βωμό τῶν ἰδεοληψιῶν τους.

Τό πρῶτο θέμα πού τίθεται εἶναι τά αἴτια καί οἱ σκοποί τῆς Ἐθνεγερσίας καί ὑψώνονται ὡς δῆθεν ἐφαλτήρια γιά τόν ξεσηκωμό τοῦ δούλου Γένους ἡ Γαλλική

Ἐπανάστασις πού ἔγινε γιά τήν θεραπεία τοῦ μίσους, πού γκρέμισε τήν ἀπολυταρχία τῶν Βουρβώνων καί ἐνθρόνισε τήν τρομοκρατία τῆς γκιλοτίνας καί τόν ἡμιπαράφρονα Ναπολέοντα Βοναπάρτη, πού αἱματοκύλισε τήν Εὐρώπη καί πού εἶχε ὡς τελική πρᾶξη τήν παλλινόρθωση τῶν Βουρβώνων καί ἡ διακήρυξις τῆς Ἀμερικανικῆς ἀνεξαρτησίας πού ἔγινε κάτω ἀπό τήν ἀσήκωτη φορολογία τοῦ Ἄγγλου βασιλέως στούς ἐποίκους τῆς Βορειοαμερικανικῆς Ἠπείρου. Ὑψώνουν τό πρόταγμα τοῦ Γαλλικοῦ «Διαφωτισμοῦ» γιά νά ἀπομειώσουν τήν ἱστορική ἀλήθεια τήν συνυφασμένη μέ τήν ἰδιοπροσωπία καί τήν ταυτότητα τοῦ Γένους πού ζωογονεῖτο καί τροφοδοτεῖτο στά τέσσερα μαῦρα ἑκατόχρονα τῆς δουλείας ἀπό τήν πίστη στή διαχρονία τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ.

Τά ἱστορικά γεγονότα ἀπό τῆς ἁλώσεως τῆς Κωνσταντίνου Πόλεως διαψεύδουν ὅλη αὐτή τήν θολοκουλτούρα γιατί καταδεικνύουν ὅτι οἱ Ἕλληνες, οἱ εἰς Χριστόν πιστεύοντες Ὀρθόδοξα, ὅπως διεκήρυξε τό πρῶτο Σύνταγμα τῆς Ἐπαναστάσεως δέν περίμεναν νά δοῦν τούς Ἀμερικανούς νά ἐπαναστατοῦν γιά τήν φορολογία τοῦ τσαγιοῦ ἐναντίον τῶν Ἄγγλων, οὔτε τόν Ροβεσπιέρο νά ἀνεβάζει στήν γκιλοτίνα τούς συμπατριῶτες του γιά νά «ἐμπνευσθοῦν». Ἀπό τό 1453 ἕως τό 1808 ὑπῆρξαν συνεχεῖς ἐξεγέρσεις, στάσεις καί ἐπαναστάσεις ἐναντίον τοῦ Ὀθωμανικοῦ ζυγοῦ πού ἀναντίρρητα κονιορτοποιοῦν τίς ἱστορικές ἀνακρίβειες τῶν δῆθεν διαφωτιστῶν καί ἀναδομητῶν τῆς ἱστορικῆς ἀλήθειας. Ἕνας πίνακας πού συντρίβει ὅλο τό ἰδεολόγημα τοῦ λεγομένου Εὐρωπαϊκοῦ «Διαφωτισμοῦ», ὡς δῆθεν ἐφαλτηρίου τῆς Ἐθνεγερσίας παρατίθεται:

1457 – 1472: Ἐξέγερση στή Μάνη ἀπό τόν Βησσαρίωνα

1466, Αὔγουστος: Ἐξέγερση στήν Πάτρα ὑπό τόν Μητροπολίτη Πατρῶν Νεόφυτο.

1479 – 1481: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τόν Κροκόδειλο Κλαδᾶ στή Μάνη καί Θεόδωρο Μπούα στό Ἄργος, καθώς καί στή Μακεδονία.

1492 – 1496: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Δυρραχίου, Ἀνδρέα Παλαιολόγο καί τόν Κωνσταντῖνο Ἀριανήτη στήν Ἤπειρο καί Θεσσαλία.

1501: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα Ἑλλήνων κατά Τούρκων.

1503: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τόν Μᾶρκο Μουσοῦρο.

1525: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα Ἑλλήνων κατά Τούρκων ἀπό τόν Ἰάννο Λάσκαρη.

1531: Ἀνακάλυψη τῆς ἐπαναστατικῆς ἀπόπειρας στή Ρόδο καί σφαγή τοῦ Μητροπολίτη Εὐθυμίου καί ἄλλων.

Ἐπανάσταση στήν Πάτρα μέ τή βοήθεια τοῦ Ἰσπανικοῦ στόλου ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Ἀνδρέα Ντόρια.
1565: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα στήν Ἤπειρο.

1571: Μετά τή ναυμαχία τῆς Ναυπάκτου (7 Ὀκτ.), οἱ Ἕλληνες σέ πολλά μέρη ἔλαβαν θάρρος καί ἔκαναν ἐξεγέρσεις μέ τήν ὑποκίνηση καί τῶν δυτικῶν δυνάμεων. Οἱ δυτικοί ὅμως δέν πρόσφεραν οὐσιαστική βοήθεια καί οἱ ἐξεγέρσεις κατανικήθηκαν σέ λίγους μῆνες. Ἐξεγέρσεις ἔγιναν καί στήν Ἤπειρο, τή Μακεδονία (Χαλκιδική, Σέρρες, Θεσσαλονίκη, Ἀχρίδα, Μπλάτσι, Κατράνιτσα) καί στή νοτιοδυτική Πελοπόννησο ἀπό τούς Μελισσηνούς (: ὁ Μακάριος μητροπολίτης Μονεμβασίας καί ὁ ἀδελφός του Θεόδωρος). Ἀκολούθησαν σφαγές στήν Παρνασσίδα, Μακεδονία, Πελοπόννησο, τόν Ἄθω καί στά νησιά. Ἐπανάσταση ἔγινε καί στήν Πάτρα ὑπό τήν ἡγεσία τοῦ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανοῦ Α΄’ καί προκρίτων.

1583: Ἐξέγερση Βόνιτσας-Ξηρομέρου στήν Ἤπειρο, Αἰτωλία, Ἀκαρνανία ἀπό τούς Θεόδωρο Μπούα – Γρίβα, Πούλιο Δράκο, Μαλάμο.

1596: Ἐξέγερση στή Χειμάρρα μέ συμμετοχή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀχρίδος Ἀθανάσιου.

1600: Ἐξέγερση τοῦ Μητροπολίτη Λαρίσης καί Τρίκκης Διονύσιου τοῦ Φιλοσόφου ὁ ὁποῖος ἐξεδάρη ζῶν καί ἀνασκολοπισμός τοῦ Μητροπολίτη Φαναρίου Ἁγίου Σεραφείμ.

1609: Ἑλληνική Ἐπαναστατική ἀπόπειρα στήν Κύπρο καί τή Μάνη.

Ἐξέγερση τῆς Μεσσηνίας, Λακωνίας καί Ἀρκαδίας μέ τή βοήθεια τοῦ Ἐνετικοῦ στόλου ὑπό τόν Μοροζίνη. Στό δεύτερο ἥμισυ τοῦ Μαρτίου καταλαμβάνεται γιά λίγο ἡ Καλαμάτα.
1659 – 1667: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα στή Μάνη.

1684 – 1688: Ἕκτος Βενετοτουρκικός πόλεμος καί κατάληψη Αἰτωλοακαρνανίας,. Πελοποννήσου καί Ἀθηνῶν μέ ἀρχηγό τόν Φραντζέσκο Μοροζίνι. Στίς ἐχθροπραξίες συμμετεῖχαν Ἕλληνες ὁπλαρχηγοί, μέ κυριότερο τόν Μεϊντάνη στήν Ἀνατολική Στερά, Θεσσαλία καί Δυτική Μακεδονία.

1696 – 1699: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τόν Γερακάρη καί ἄλλους .

1705: Ἐξέγερση τῆς Ἡμαθίας ὑπό τόν ἀρματωλό Ζήση Καραδῆμο.

1716: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα στή Μακεδονία (Κοζάνη, Βόιο, Ἐορδαία, Κιλκίς κ.ἄ.) ὑπό τόν Μητροπολίτη Ζωσιμᾶ Ρούση.

1717: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα στήν Ἀκαρνανία ἀπό τόν Τσεκούρα.

1749: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα στή Μακεδονία καί τίς Βόρειες Σποράδες.

1766 – 1770: Ὀρλωφικά ἀπό τούς Γ. Παπάζωλη, Π. Μπενάκη, Α. Ψαρό, Ν. Φορτούνη, Σπ. καί Ι. Μεταξᾶ, Χρ. Γρίβα, Στ. Γεροδῆμο, Σουσμάνη, Κομνά Τράκα, Μητρομάρα, τούς Νοταράδες, Γ. Ζιάκα, Ἄκ. Χατζημάτη καί Ι. Φλῶρο.

1770 – 1771: Ἑλληνική ἐξέγερση στά Σφακιά τῆς Κρήτης ὑπό τόν Δασκαλογιάννη.

1788 – 1792: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τούς Λάμπρο Κατσώνη καί Ἀνδρέα Ἀνδροῦτσο μέ ταυτόχρονη ἐξέγερση σέ Βορειοδυτική Μακεδονία (περιοχές Κορεστίων, Περιστερίου, Μοριχόβου).

1806 – 1807: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τούς Θεόδωρο Κολοκοτρώνη, Νικοτσάρα, τούς Λαζαίους, Γεώργιο Τζαχίλα, Βασίλειο Ρομφέη καί τόν Νικόλα Τσάμη.

1808: Ἑλληνική ἐπαναστατική ἀπόπειρα ἀπό τούς πάπα-Εὐθύμιο Βλαχάβα, Θεόδωρο Βλαχάβα καί Δημήτριο Βλάχο, Νικοτσάρα, καί τούς Λαζαίους.

Ὅλες αὐτές οἱ ἐπαναστατικές κινήσεις κατεπνίγησαν στό αἷμα καί βέβαια κονιορτοποιοῦν ἱστορικά τό μύθευμα τῶν ἀναθεωρητῶν τῆς ἱστορίας. Ὡστόσο ἡ ἱστορική πραγματικότης τῆς δημιουργίας τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους διά νά εἴμεθα τίμιοι μέ τήν ἀλήθεια, ὀφείλεται στήν οὐσιωδεστάτη συμβολή τῶν ξένων δυνάμεων καί ἰδίᾳ τῆς Ἀγγλίας, Γαλλίας καί Ρωσσίας. Ἡ διχόνοια πού τόσο δυναμικά ὁ Διονύσιος Σολωμός τήν περιέγραψε ὁδήγησε τόν ἐπικό ἀγῶνα τοῦ Γένους στήν καταστροφή. Ὁ Τουρκοαιγύπτιος Ἰμπραήμ Πασᾶς εἶχε οὐσιαστικά καταπνίξει τήν Ἐπανάσταση καί σχεδίαζε τήν δημογραφική ἀλλοίωση τῆς Πατρίδας μέ τήν μετοίκηση φελλάχων καί τόν ἐξανδραποδισμό στά σκλαβοπάζαρα τῆς Ἀνατολῆς τῶν ἐναπομεινάντων Ἑλλήνων. Ἡ ναυμαχία τοῦ Ναυαρίνου καί ἡ ἀποστολή τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ Maison τό 1828 στήν Ἑλλάδα, συνέτριψε τόν Τουρκοαιγυπτιακό Στόλο καί Στρατό τοῦ Ἰμπραήμ καί θεμελίωσε τήν ἀρχή τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ Κράτους.

Ὅμως παρά τίς ἧττες τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ὁ Σουλτάνος Μαχμούτ Β΄ δέν ἀποδέχετο τήν Ἑλληνική ἀνεξαρτησία καί μόνον ὅταν ὁ Τσάρος Νικόλαος ἐπί

κεφαλῆς Ρωσσικῆς στρατιᾶς διέσχισε τόν Δούναβη καί τό καλοκαίρι τοῦ 1829 τά Ρωσσικά στρατεύματα ἔφτασαν 70 χιλμ. ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη ὁ Σουλτάνος πανικόβλητος ὑπέγραψε τήν συνθήκη τῆς Ἀνδριανουπόλεως στίς 14/9/1829 μέ τήν ὁποία ἀνεγνώρισε τήν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος. Μέ τήν συνθήκη τοῦ Λονδίνου πού ἐπακολούθησε στίς 3/2/1830 οἱ τρεῖς προστάτιδες δυνάμεις Ἀγγλία, Γαλλία καί Ρωσσία ἀνεγνώρισαν τήν ἀνεξαρτησία τῆς Ἑλλάδος.

Αὐτά μαρτυρεῖ ἡ ἀναντίρρητη ἱστορική πραγματικότης. Κάθε τί «ἄλλο» εἶναι ἁπλῶς ἰδεοληψία.

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

+ὁ Πειραιῶς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

Πηγή: Ιερά Μητρόπολη Πειραιώς